

На 4 февруарий 1918 год. участъкът Димова поляна се предаде за отбрана на 80-и полкъ.

На 15 юлий 1918 год. храбрият командиръ на полка полковникъ Христовъ, който води Сливенци почти цѣли три години отъ победа къмъ победа, чутовнитѣ подвизи на които минаха вече въ историята на българската военна слава, сдаде полка на подполковникъ Витановъ и замина за новото си назначение, като издаде следната прощална заповѣдъ по полка:

„Сливенци, като напушамъ полка, който командувахъ три години, въ години действително усилни, въ величави борби съ нашитѣ многочислени врагове, събрани отъ всички краища на свѣта, сдружени, за да попрѣчатъ, съ можщи срѣдства за борба, на освобождението и обединението на нашия многострадаленъ, но юначенъ и жилавъ народъ, на сбогуване съ васъ, менъ ми е мило да ви припомня вашитѣ юначни и славни борби, макаръ на много кратко, борби, пълни съ себеотрицание и самопожертвуване. Сливенци, вие сте действителни великани, вие всички като единъ човѣкъ се явихте подъ нашето увѣнчано съ слава полково знаме, щомъ за това възвести нашата бойна тржба, готови и въодушевени да сразите и сметете всички врагове, застанали на пътя ви да попрѣчатъ постигането на нашия свещенъ идеалъ — освобождението на брата-робъ и обединението на нашата славна татковина.

Отъ Сливенъ до Деве-баиръ вие прелетѣхте като горди орли въ висинитѣ небесни, вихрено сразихте врага на пограничната линия, на Славовъ ридъ и на силно укрепената позиция при махалата Киселица—Криворѣчно—Паланско, вие ни за минута не се замислихте за прѣчките и трудноститѣ, що представляваха за васъ страховитиятъ долъ, отвеснитѣ скали, блиндиранитѣ окопи и страшнитѣ редути; вие въ единъ часъ като ураганъ сметохте всичко, що срещнахте тукъ; противникътъ бѣ унищоженъ и оцѣлѣлитѣ просѣха пощада; като добри воини-рицари, къмъ тѣхъ бѣхте великодушни, безъ да гледате на даденитѣ отъ васъ скъпи и свидни жертви.

Криворѣчна паланка бѣ заета отъ васъ, пжтътъ за Страцинъ бѣ отворенъ за нашитѣ войски и Вие отново се понесохте къмъ Страцинъ. Страшна бѣ Страцинската предварително укрепена позиция. Тукъ Негово Величество Царьтъ, Престолонаследникътъ Н. Ц. Височество Князь Борисъ, командувашъ II българска армия генералъ Тодоровъ и др. благоволиха да ви посетятъ и да изкажатъ голѣмата си благодарностъ на полка за вашитѣ дотогавашни юнашки подвизи.

Съ вашитѣ смѣли обходи на тази позиция и съ можщата точна стрелба на нашитѣ юначни бойни другари — славнитѣ артилериисти, можщо помогнахте на нашитѣ храбри Черноморци за завладяване и тази позиция.

Безъ почивка, въ проливни дъждове, разкалени пжтища и въ тъмни нощи, безъ хлѣбъ, отъ Куманово полетѣхте къмъ Скопие на помощъ на нашитѣ храбри Черноморци, гдето